

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Г., 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г. в публично заседание на деветнадесети февруари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ТОДОР АСЕНОВ

при участието на секретаря Белослава П. К.
като разглежда докладваното от ТОДОР АСЕНОВ Гражданско дело №
20235550100430 по описа за 2023 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.200 от КТ.

Искът е предявен от М. Н. Г. от гр.Стара Загора срещу “М.М.И.” ЕАД, клон Рудник “Г.-*” *****. С исковата молба се твърди, че ищецът работи в ответното дружество като „Работник мини - смазчик - Рс-2000“. Първоначално от 14.05.2018г. е работил при ответника на друга длъжност - „Механик минни машини - багер - Рс-2000“. До промяната в заемана длъжност се е стигнало в резултат на трудова злополука. На 26.05.2022г. ищецът при изпълнение на трудовите си задължения е извършвал ремонт на ножовете на роторното колело на багер - Рс-2000-6. От роторното колело на багера се откъснало и паднало върху ищеца голямо парче земна маса. В резултат на това бил получил травматично увреждане на гръбначния стълб - фрактура на поясен прешлен L1. Бил откаран, приет и лекуван от 26.05.2022г. до 30.05.2022г. в Клиника по неврохирургия при УМБАЛ „Проф. д-р С.К.“ АД Стара Загора. След това, в периода от 30.05.2022г. до 02.06.2022г. бил насочен за допълнителни изследвания в Клиника по неврохирургия при УМБАЛ „С.Г.“ ЕАД гр.Пловдив. Била му извършена хирургическа интервенция - вертебропластика. След изписването му от лечебното заведение е трябвало да носи лумбален колан за период от 40 дни, който колан се налагало да носи и до днес. Последвали са редовни контролни медицински прегледи с назначаване на рехабилитация. Тъй като състоянието му не се подобрявало, на 09.11.2022г. му било назначено и извършено изследване с ядрено-магнитен резонанс в СМДЛОД „М.“ ЕООД, в резултат на което били установени и увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия - дегенеративни промени от дискогенен тип (дискови хернии). В резултат на претърпяната трудова злополука ищецът бил в отпуск поради временна

нетрудоспособност за периода от 26.05.2022г. до 20.02.2023г. Инцидентът бил признат за трудова злополука с разпореждане на ТП на НОИ гр.Стара Загора.

На 23.02.2023 г. се явил пред ТЕЛК в УМБАЛ „Проф. д-р С.К.“ АД Стара Загора и му била определена трайно намалена трудоспособност от 32% до 01.02.2025г. за срок от две години, като били определени като противопоказни следните условия на труд: тежък физически труд, натоварване на гр.стълб, лоши климатични условия. Настоящата му длъжност била свързана точно с тези условия на труд и това наложило да бъде преназначен по-лека работа на длъжността, която заемал и в момента - „Работник мини - смазчик - Рс2000“. Ищецът бил трудоустроен за период от 180 дни - до 18.08.2023г. В резултат на трудовата злополука му били причинени имуществени и неимуществени вреди. Претърпял множество нетърпими болки и страдания, свързани с престоя му в лечебни заведения, процедури по диагностика, проведеното оперативно лечение и продължителния възстановителен период, който не бил приключил и до настоящия момент. Все още изпитвал силни болки в кръста, схващане и чувство за опъване в областта на кръста. Изпитвал силно чувство за непълноценност - не можел да вдига нищо тежко, изпитвал болки при навеждане, не можел да свърши никаква по-тежка работа, налагало се съпругата му да я върши. Имал две малки деца - на 7 и 10 години, но травмата му пречела да им се радва и да се грижи за тях пълноценно. При последващи прегледи се установило, че оздравителния процес не е завършен, а дори се установило и „увреждане на лумбо-сакралните коренчета“, водещо до продължаващи болки. Изразява опасения, че срокът на трудоустрояването му ще изтече и през 2025 г. ще бъде прекратено, а той щял да остане с увреден кръст до края на живота си. Твърди, че е получил обезщетение в размер на 17161,00 лв. от застрахователя, при който го е застраховал работодателят му и че не претендира някои разходи, които са му възстановени от него. Заявява, че размерът на обезщетението бил крайно недостатъчен, за да възмезди претърпените от него неимуществени вреди в резултат на настъпилата трудова злополука. Счита, че реалният размер на обезщетението за тези неимуществени вреди, предвид значителния интензитет на търпените от него болки и страдания, и предвид мрачната перспектива за евентуалното му възстановяване бил 80 000 лева, от които следвало да се приспадне вече изплатеното му от застрахователя за сметка на работодателя обезщетение в размер на 17161,00 лева. Освен това ищецът бил претърпял и много имуществени щети, тъй като бил преназначен на друга, по-ниско платена длъжност, от което търпял вреди (пропуснати ползи) в размер на 369 лева на месец. Към основното трудово възнаграждение се начислявали добавки с постоянен характер като клас прослужено време, което ищецът счита че пропуснати ползи. Заявява, че преназначаването му на по-ниско платена длъжност го ощетявало с минимум 650 лева месечно, което изчислено сумарно за периода, от който бил преназначен в продължение на седем месеца, се равнявало на 4550 лева. Твърди че той е единственият източник на доходи в семейството му, като издържал съпругата си двете им непълнолетни деца.

Моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 62 839,00лв. за неимуществени вреди и 4 550,00 лева за имуществени вреди, вследствие на трудова злополука на 26.05.2022г., ведно

със законната лихва за периода от 26.05.2022г. до окончателното изплащане на сумите. Претендира и направените по делото разноски.

Ответникът в срока за писмен отговор изразява становище, че предявените искове са неоснователни и недоказани. Не оспорва изложените в исковата молба обстоятелства за трудовото правоотношение между страните и настъпилата трудова злополука на датата 26.05.2022г. Била назначена комисия за разследване на случая, като резултатите от разследването били обективирани в протокол, съгласно който специфичното физическо действие, извършено от пострадалия в момента на злополуката е: „приклякане и протягане да вземе подадения му инструмент, върху работника пада буца земна маса от роторното колело и го удря в тилната област“. Видно от протокола на разследващата комисия, в резултат от удара и тежестта на буцата, се е получило силно сгъване на тялото в областта на кръста и счупване на поясен прешлен. Становището на комисията било, че причината за възникналата злополука било „Недобра преценка от страна на М. Н. Г. за обрушването на роторното колело“. Ответникът пояснява, че обрушване на роторно колело означавало почистване на полепналата по повърхността на роторното колело земна маса. Заявява, че в деня на инцидента ищецът бил ръководител на наряда и не изпълнил вменените му задължения за задължително обрушване на роторното колело и въпреки знанието му, че не е почистена полепналата земна маса, предприел ремонт по смяна на ножовете на колелото. Твърди, че ищецът е нарушил редица норми от инструкциите за работа в предприятието. На 26.05.2022 г. отговорен ръководител за наряда № 4 бил посочен ищецът М. Г., като съгласно този наряд работната бригада била инструктирана на работното място, а ищецът бил положил собственоръчен подпис за извършен инструктаж. Четиримата работници в Наряд № 4 свидетелствали, че отговорният ръководител – ищецът не е изпълнил задължението за почистване на земната маса от роторното колело. Отговорният ръководител разрешавал започване на работа едва след изпълнение на всички предписани мерки за безопасност. Ответникът твърди, че мерките за осигуряване безопасността при работа били грубо пренебрегнати и неспазени от отговорния ръководител на наряда в деня на злополуката, т.е. ищецът М. Г.. На следващо място ищецът не бил изпълнил голяма част от задълженията си по длъжностна характеристика. Счита, че ищецът е проявил груба небрежност, съпроводена с нехайство и безотговорно отношение както към живота и здравето на самия него, но още повече - безотговорност към осигуряване живота и здравето на другите членове от бригадата, чието задължение е вменено на отговорния ръководител на наряда. Заявява, че работодателят няма вина за случилото се, а ищецът е причинил инцидента – т.е. работника, на когото са възложени ръководни функции по наряда на 26.05.2022 г., и който е трябвало да бди за здравето, безопасността и живота на всички свои членове на бригадата. Ответникът счита, че 10% от трудовата неработоспособност на ищеца се дължи на трудовата злополука, но останалите 30% били причинени от общо заболяване, т.е. нямали връзка със злополуката. Описаните дискови хернии на три нива в гръдния отдел на гръбначния стълб след проведената експертиза от ТЕЛК не били оценени като следствие от злополуката. Те можело да причинят болка, схващане, изтръпване, но това не можело да се свърже с травмата от 26.05.2022 г. на първия поясен прешлен. Относно твърдяните от ищеца претърпени

неимуществени вреди, ответникът счита, че същите са силно преувеличени, тъй като временната му неработоспособност експертно била оценена само на 10 % и със срок - две години, а гръбначният му стълб бил с 10% по-малко функционален, спрямо този на здравия човек. Останалите 30% били по повод общо заболяване и нямало връзка с трудовата злополука. Твърди, че след трудоустрояването на ищеца, същият не е отсъствал от работа, освен за 7 дни, което означавало, че ако той е изпитвал твърдяните неописуеми болки и страдания е щял да ползва болнични за по-дълго време. Ответникът счита, че искът за претърпени неимуществени вреди е прекомерен и несправедливо завишен. С настъпване на трудовата злополука работодателят бил положил максимална грижа към своя работник, като пострадалият бил обезпечен изцяло по отношение на имуществените вреди. Работодаателят бил изплатил на ищеца всички разходи, свързани с неговото лечение, в размер на 1980,30 лв., освен това му било изплатено обезщетение по чл. 55, ал. 5 от КСО в размер на 2400 лв. Заявява, че освен цялостното съдействие от страна на ответника, аргумент за отхвърляне на иска за неимуществени вреди било и съпричиняването на злополуката от ищеца и предвид наличието на проявена, дори и системно, груба небрежност от ищеца – бил поставил в риск живота и здравето на четирима човека. По отношение на иска за присъждане на имуществени вреди, ответникът изразява становище, че искът е изцяло неоснователен, тъй като това обезщетение било платено на ищеца от НОИ.

Предвид изложеното ответникът моли съда да отхвърли предявените искове. В случай, че съдът уважи исковете моли да бъде справедливо намалено присъденото обезщетение с размер на получените суми от застрахователя, както и възстановените разходи на ищеца за лечение. Моли съдът да му присъди направените разноски.

Съдът, след като взе предвид доводите на страните и след оценка и анализ на събраните по делото доказателства, при спазване на разпоредбата на чл.235 от ГПК, намира от фактическа страна следното:

С Трудов договор № 61/14.05.2018 г. ищецът М. Н. Г. е назначен на длъжност - „Механик минни машини-багер Рс-2000“, отдел 60 - „РТНК-5“, звено 75- „Багер Рс-2000-6“, в Рудник „Т.-*“, с.Медникарово, клон на „М.М.И.“ ЕАД, гр.Раднево.

На 26.05.2022г. ищецът М. Г. при изпълнение на трудовите си задължения е извършвал ремонт на ножовете на роторното колело на багер - Рс-2000-6. От роторното колело на багера се откъснало и паднало върху ищеца голямо парче земна маса. В резултат на това ищецът е получил травматично увреждане на гръбначния стълб - фрактура на поясен прешлен L1.

От приетите като писмени доказателства по делото медицински документи – епикризи, амбулаторни и болнични листи, както и от приетото по делото заключение по назначената Съдебно-медицинска експертиза, се установява обема и вида на назначеното на ищеца и проведено лечение на полученото от него травматично увреждане на гръбначния стълб, както и продължителността на временната нетрудоспособност на ищеца, настъпила в резултат на злополуката.

От Фиш за спешна медицинска помощ е видно, че повикването към ЦСМП е от 14,00ч. на същата дата. След инцидента ищецът е транспортиран до ЦСМП - Ст.Загора. Там след преглед и осъществяване на образни

изследвания е установена травма на гръбначния стълб, изразяваща се в компресивна фрактура на първи поясен прешлен.

От Епикриза към ИЗ № 9965, издадена от КНХ при УМБАЛ - Ст.Загора е видна анамнеза: По време на работа върху гърба му паднала голяма плоча с пръст, при което направил флексия и бил притиснат. Изпитал остра болка, която по-късно започнала да ирадира към корема, ингвиналната област и краката. Отрича загуба на съзнание. Обективен статус - неврологичен статус: Вертебрален синдром в торако лумбалния отдел с палпаторна болезненост върху шиповидните израстъци на Тх12, Л1, Л2 и паравертебрално; отрицателни растежни симптоми; сетивност съхранена. Осъществени параклинични изследвания, рентгенографии и КАТ. От скенерното изследване на шийния и гръдния отдел няма патологични увреждания. От КАТ на лумбален сегмент е установено клиновидно снижение на тялото на Л1 прешлен в предните 2 колони при запазен вертебрален канал. Останалите лумбални прешлени са с нормална форма, големина и структура без травматични промени. Компресионна фрактура с фрагментация на тялото на Л1 прешлен. Приложена е медикаментозна терапия целяща намаляне на травматичния оток, обезболяване. На 30.05.22г. е дехоспитализиран и насочен за продължаване на лечението в КНХ - Пловдив.

От Епикриза към ИЗ № 34898 издадена на М. Г. от лечението му в КНХ при УМБАЛ - Пловдив е видно, че там е хоспитализиран на 30.05.22г. Основната диагноза е: Фрактура вертебре Л1. След подготовка още същия ден под обща анестезия, чрез педикуларен достъп на ниво Л1 е извършено вертебро пластика-инжектиране на бсс костен цимент в тялото на Л1 прешлен. При гладък следоперативен период, спокойна оперативна рана, афебрилност и след вертикализиране и раздвижване на 02.06.22г е дехоспитализиран с препоръки за щадящ лумбалната област режим, носене на лумбален колан 40 дни, контролни прегледи и контролни рентгенографии.

За случилия се инцидент с М. Г. ТП - Ст.Загора при НОИ е издало разпореждане №61 от 07.06.22г, с което приема декларираната злополука от 26.05.22г за трудова по чл.55, ал.1 от КСО.

За болничния и следболничния лечебен период ищецът е бил временно нетрудоспособен, съгласно болнични листове:

- БЛ № E20213013265 за периода от 26.05.22г до 24.06.22г-30 дни
- БЛ № E20222020916 за периода от 30.05.22г до 02.07.22г-34 дни
- БЛ № E20221795257 за периода от 03.07.22г до 01.08.22г-30 дни
- БЛ № E20222450324 за периода от 02.08.22г до 31.08.22г-30 дни
- БЛ № E20223027040 за периода от 01.09.22г до 23.09.22г-23 дни
- БЛ № E20223027246 за периода от 24.09.22г до 23.10.22г-30 дни
- БЛ № E20223595258 за периода от 24.10.22г до 21.11.22г-29 дни

С Експертно решение №564/21.11.22г ТЕЛК при УМБАЛ - Ст.Загора е разрешил продължаване на временната нетрудоспособност за още 2 месеца.

- БЛ № E20223595534 за периода от 22.11.22г до 21.12.22г-30 дни
- БЛ № E20223595723 за периода от 22.12.22г до 20.01.23г-30 дни

С Експертно решение №68/27.01.23г ТЕЛК при УМБАЛ - Ст.Загора е разрешил продължаване на временната нетрудоспособност за още 30 дни.

- БЛ № E20224219143 за периода от 21.01.23г. до 19.02.23г. - 30 дни.

След този срок е насочен към ТЕЛК при УМБАЛ - Ст. Загора, който е издал Експертно решение № 90824/23.02.23г, с което е оценил неработоспособността на М. Н. Г. на 32,00 %ТНР за срок от 2 г. и е вписал противопоказните условия за труд: Тежък физически труд, натоварване на гръбначния стълб, лоши климатични условия. Представен е ЯМР от 09.11.22г., чрез който са доказани и дискови хернии на Тх6-7 в ляво, Тх8-9 в дясно, Тх9-10 в дясно латерално. Относно лумбалния отдел е описана вертебропластиката на Л1 прешлен, изгладена поясна лордоза, Л1 е с редуциран вертикален размер и клиновидно деформирано тяло.

Предвид заключението на горе описаното ЕР на ТЕЛК е издаден: БЛ № Е20223948973 за периода от 20.02.23г. до 18.08.23г. – за 180 дни.

Чрез този болничен лист ищецът е трудоустроен на друга позиция при спазване на противопоказните условия на труд указани в ЕР на ТЕЛК.

Поради засилване на болките през месеците август и септември през 2023г. и разпространението им към десния крак, а също така и слабост в двата крака, скованост в лумбалния отдел на гръбнака, несигурност и неувереност в движенията в поясна област на 26.09.23г. е прегледан от невролог, който е установил спастична тораколумбална паравертебрална мускулатура, силна болка в лумбалния отдел, хипестезия по Л1-2 дерматомите в дясно. Предписал е терапия: Максофен 1х1т; Магнезий Або фарма 1000мг 1табл. дневно; Фладексин 20мг 1х1 дн; и временна нетрудоспособност за 7 дни.

Издаден е БЛ № Е 20231433780 за периода от 28.09.23г. до 04.10.23г. – за 7 дни. През месеците ноември 22г., декември 22г., януари 23г., юни 23г. състоянието на ищеца е следено и контролирано от невролог Д-р Гинев. В Амб.листи издадени от него се чете назначаваната терапия: Максофен 1х1т; Магнерот 500мг 1х1т дн; Мидокалм 150мг 1х1т дн; Етодин 600мг 1х1т дн; Диклопрам 75мг 1х1т дн; Метафен макс/НСПВС/.

От приетото по делото заключение по назначената Съдебно-медицинска експертиза се установяват също и вида и характера на увреждането, претърпяно от ищеца – вещото лице дава експертното си становище при отговор на въпрос №5 от заключението, от който е видно, че счупването на поясен прешлен е тежка травма, която се характеризира с дълготрайно затрудняване и ограничаване на движенията на гръбначния стълб и тялото /обръщане, завъртане, навеждане/, а оттам и движенията на крайниците. Налице е трайно затруднение на движенията на снагата. Тези медико биологични характеризиращи признаци касаят и травмата на М. Г..

Вещото лице в отговора си на въпрос № 14 от заключението дава сведения за настъпили в причинна връзка, вторични – в резултат на фрактурата на поясния прешлен, дискогенни увреждания на гръбначния стълб на ищеца – 3 броя дискови хернии, които се обясняват със силното, внезапно вгъване/превиване на гръбначния стълб напред, според механизма на травмата. Това са: парамидианна лява дискова херния на ниво Тх6-7; парамидианна дясна дискова херния на ниво Тх8-9; дясна латерална дискова херния на ниво Тх9-10.

В отговора си на въпрос № 16 от заключението вещото лице пояснява, че тези дискогенни увреждания на гръбначния стълб, са пряко следствие от травмата, настъпила от злополуката, а не причина за травмата – „Дегенеративните промени от дискогенен тип, съчетани с радикулопатия

/определящи 30%/, са пряко следствие от травмата на М. Г., а не причина за травмата.

Вещото лице обяснява в отговорите на въпрос № 2 и № 5 от заключението за ограничения във възможностите на опорно двигателния апарат на ищеца в резултат на получените травматични увреждания - какви са били те по вид и интензитет, и с каква продължителност, като пояснява, че за да се прецени продължителността на времето, през което увреденият ще се намира в болестно състояние поради травматичните увреждания, трябва да се включи не само срока на задължителна имобилизация – носене на корсет – до образуване на костен калус /костно срастване/, а и последващия период за възстановяване на естествените двигателни функции на тялото, гръбнака и свързаните с гръбначното ниво крайници, като приема, че в „конкретния случай периодът на корсетна имобилизация е около 6-9 месеца; периодът на нетрудоспособност за физически труд е около 12 месеца.“.

В отговора си на въпрос № 6 от заключението вещото лице дава данни за уврежданията на ищеца, които не са отшумели към настоящия момент и за тези, за които медицинската прогноза е да останат за продължителен период при ищеца: „Експертизата смята, че радикулитните оплаквания в гръдно лумбалния отдел ще останат за дълъг период - поне 3-5-6 години и те ще изискват поне веднъж годишно да провежда балнеолечение и поне 2 пъти годишно физиотерапия“.

„От проведения ЯМР на 09.11.22г и разчитането му се разбира, че тялото на Л1 прешлен се вижда с редуциран кранио каудален размер и клиновидно деформирано тяло с ниско сигнална зона от имплантирания костен цимент. Това говори за налична остатъчна деформация на тялото на този прешлен, което обяснява продължаващата локална и радикулитна болка“.

За установяване интензитета на търпените от ищеца болки и страдания, в резултат на настъпилата трудова злополука, по делото бяха събрани гласни доказателства – показанията на свидетелите М.Г. и Т.Т..

Така, от показанията на св. М.Г., която е съпруга на ищеца, се установява, че ищецът е търпял силни физически болки, както непосредствено след злополуката, така и че същите продължават и досега, макар и с по-нисък интензитет, което налага и към настоящия момент същия да приема лекарства. Свидетелката изяснява подробно провежданите медицински интервенции и провежданата регулярно терапия от ищеца. От показанията ѝ се установява, че освен физическата болка, ищецът търпи и психологическа травма, свързана с настъпилия цялостен обрат в живота му в резултат на злополуката – прекъснал е контактите си с близки, с приятели, чувства се непълноценен – не е в състояние да върши никаква физическа работа, да помага в домакинството, да се забавлява с децата - на излети, в игри, в тренировки, което е правел редовно преди злополуката. Изгубил е и съня си – освен по горните причини, също и поради чисто физиологически такива – трябвало е да спи само по гръб, на неудобен твърд ортопедичен матрак. Трудно му е и на работа – въпреки, че е преназначен на по-лека такава – смазчик. Има болки и много често се оплаква, особено когато времето е по-студено, тъй като камиона, с който го извозват – половин час на отиване и половин час на връщане, върви по черен път, който много тръска, а това не е добре за кръста на М.. Изкачва се много пъти по стълбите на багера.

Носи тежко, като се опитва да не пълни кофата със смазка, а само до половината. Свидетелката говори и за невъзможността ищеца да намери друга работа, тъй като заради злополуката, когато работодателите разберат, че е претърпял операция на гръбначен прешлен, никой няма да го вземе.

Св. Т.Т., близък приятел на ищеца, обяснява за трайната негативна промяна в поведението на ищеца след злополуката – както физическа, така и психическа, породена от невъзможността му да върши нещата, които е вършил преди злополуката – да ходи на излети с приятели, на риболов, да плува, да играе футбол и волейбол с децата си, като след злополуката това е невъзможно; за невъзможността да полага грижи за домакинството, което е правил преди злополуката, а сега се налага всичко да върши жена му, като за по-тежката работа търси приятели на ищеца, включително свидетеля Тотев.

За установяване механизма на настъпване на злополуката бяха снети показанията на свидетеля Г. С., който е очевидец на злополуката и който обясни, че същата е настъпила в момент, в който ищецът е приклепнал, за да вземе подадени му от свидетеля пълнежки, с които да стегнат гайките, които държат ножовете, обект на подмяна. В този момент, в който ищецът е бил в приклепнало положение, се е отлепило парче глина от конуса и е паднало и ударило ищеца М..

По делото бяха снети и показания на свидетелката К. К., която е на длъжност ръководител служба „Трудова медицина“ при ответника и която обяснява за съдействието, което работодателят е оказал на пострадалия при злополуката ищец в процеса на диагностика, лечение и възстановяване на същия, като го е насочвал към съответните лекари специалисти, съдействал е за изплащане на обезщетение на пострадалия по сключената застраховка „злополука“, заплащал е за транспорта с линейка на пострадалия, за разходите за изследване с ядрено - магнитен резонанс (ЯМР) на ищеца и т.н.

При така събраните доказателства и установени факти съдът прави следните правни изводи:

Страните нямат спор относно факта, че е налице трудова злополука със служител на ответника по време на изпълнение на трудовите му задължения. Същите не спорят и относно начина /механизма/, по който е настъпила трудовата злополука и настъпилите травматични увреждания. Спорни за ответника са обстоятелствата за степента на претърпяното от ищеца увреждане и интензитета на съпътстващите това увреждане болки и страдания, съответно, за размера на претендираното от ищеца обезщетение за вреди /имуществени и неимуществени/, както и за наличие на съпричиняване на трудовата злополука от страна на ищеца, поради допуснатата от него груба небрежност при изпълнение на възложените му от работодателя задачи.

От събраните по делото доказателства - писмени, гласни и експертни се установи, че на 26.05.2022г. ищецът М. Г. е претърпял трудова злополука по време на изпълнение на поставена му от работодателя задача. Установени са и получените травматични увреждания в резултат от злополуката: компресивна фрактура на първи поясен прешлен.

От назначената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза се установяват вида, характера с степента на увреждането, претърпяно от ищеца – вещото лице дава експертното си становище при отговор на въпрос №5 от заключението, от който е видно, че счупването на поясен прешлен е тежка травма, която се характеризира с дълготрайно затрудняване и ограничаване на

движенията на гръбначния стълб и тялото /обръщане, завъртане, навеждане/, а оттам и движенията на крайниците. Налице е трайно затруднение на движенията на снагата. Тези медико биологични характеризиращи признаци касаят и травмата на М. Г..

Вещото лице в отговора си на въпрос № 14 от заключението дава сведения за настъпили в причинна връзка вторични – в резултат на фрактурата на поясния прешлен, дискогенни увреждания на гръбначния стълб на ищеца – 3 броя дискови хернии, които се обясняват със силното, внезапно сгъване/превиване на гръбначния стълб напред, според механизма на травмата. Това са: парамидианна лява дискова херния на ниво Тх6-7; парамидианна дясна дискова херния на ниво Тх8-9 и дясна латерална дискова херния на ниво Тх9-10.

В отговора си на въпрос № 16 от заключението вещото лице пояснява, че тези дискогенни увреждания на гръбначния стълб, са пряко следствие от травмата, настъпила от злополуката, а не причина за травмата – „Дегенеративните промени от дискогенен тип, съчетани с радикулопатия /определящи 30%/, са пряко следствие от травмата на М. Г., а не причина за травмата“. Вещото лице обяснява в отговорите на въпрос № 2 и № 5 от заключението за ограниченията във възможностите на опорно двигателния апарат на ищеца в резултат на получените травматични увреждания - какви са били те по вид и интензитет, и с каква продължителност, като пояснява, че, за да се прецени продължителността на времето, през което увреденият ще се намира в болестно състояние поради травматичните увреждания, трябва да се включи не само срока на задължителна имобилизация – носене на корсет – до образуване на костен калус /костно срастване/, а и последващия период за възстановяване на естествените двигателни функции на тялото, гръбнака и свързаните с гръбначното ниво крайници, като приема, че в „конкретния случай периодът на корсетна имобилизация е около 6-9 месеца; периодът на нетрудоспособност за физически труд е около 12 месеца.“.

В отговора си на въпрос № 6 от заключението вещото лице дава данни за уврежданията на ищеца, които не са отшумели към настоящия момент и за тези, за които медицинската прогноза е да останат за продължителен период при ищеца: „Експертната смята, че радикулитните оплаквания в гръдно лумбалния отдел ще останат за дълъг период - поне 3-5-6 години и те ще изискват поне веднъж годишно да провежда балнеолечение и поне 2 пъти годишно физиотерапия“.

„От проведения ЯМР на 09.11.22г и разчитането му се разбира, че тялото на Л1 прешлен се вижда с редуциран кранио каудален размер и клиновидно деформирано тяло с ниско сигнална зона от имплантирания костен цимент. Това говори за налична остатъчна деформация на тялото на този прешлен, което обяснява продължаващата локална и радикулитна болка“.

Съдът приема, че от заключението по назначената и приета по делото съдебно – медицинска експертиза, което кредитира като компетентно изготвено и непротиворечащо на останалите, събрани по делото доказателства – писмени (медицински документи) и гласни, категорично се установява тежкия характер на увреждането, което е получил ищеца в резултат на злополуката, в пряка причинно-следствена връзка с който са както вторичните увреждания на гръбначния стълб на ищеца от дискогенен

характер (3 броя дискови хернии), така и значителния интензитет на търпените от ищеца болки и страдания, а така също и продължителния възстановителен период от травмата, който не е завършил и чиято продължителност е трудно прогнозируема и за в бъдеще, предвид трайната деформация на увредения прешлен.

По тези съображения съдът не приема за основателни възраженията на ответника, че търпените от ищеца болки и страдания били „силно преувеличени“ и че гръбначният стълб на М. Г. след злополуката е само с 10% по-малко функционален, спрямо този на здравия човек.

Съдът приема, че по делото са установени вида и продължителността на проведеното спрямо ищеца лечение, множеството последващи медицински интервенции, приема на редица медикаменти, нарушаване на нормалното функциониране на ищеца в обществото, настъпили трайни промени в двигателните му възможности, трайно влошаване на здравословното му състояние и наличието на негативни тенденции по отношение на възстановяването му. Ищецът ангажира достоверни доказателства за начина, по който му се е отразила трудовата злополука върху психиката му и емоционалното му състояние, отношенията му към членовете на семейството, близки и приятели. Установена е силата и интензитета на тези негативни изживявания. Преди инцидента М. Г. е бил напълно и добре функциониращ член на обществото, създал свое семейство, с две деца, имащ желание за професионално развитие и реализация. Настъпилата трудова злополука на 26.05.2022г. изцяло преобръща света на М. Г.. Причинените болки и страдания, които са перманентни, като резултат водят до затварянето му в себе си. Ищецът търпи множество медицински и рехабилитационни процедури. Ползва болкоуспокояващи и успокоителни медикаменти. М. Г. преустановява или силно редуцира срещите си с роднини, близки и приятели. На практика преустановява заниманията си в свободното време, които е имал преди злополуката – излети с децата си, спорт, различни хобита. Той се чувства непълноценен – не е в състояние да върши дори елементарна по-тежка домакинска работа, но най-вече е трайно травмиран за това, че не е в състояние да се грижи пълноценно за децата си, както преди злополуката – не може да спортува с тях футбол и баскетбол, да карат колела, да ходят на излети и т.н. Чувства се непълноценен и в работата си – не може да работи работа, свързана с тежки натоварвания, като това вероятно ще е завинаги, принуждава се да мине на длъжност с намалено натоварване, съответно с намалено заплащане, не е и в състояние да шофира на по-дълги разстояния. И за негово съжаление, медицинската прогноза е всичко това да продължи в следващите няколко години.

Установен е по делото и механизма на злополуката: същата е настъпила в хода на работен процес - в момент, в който ищецът е приклепнал, за да вземе подадени му от свидетеля Г. С. „пълнежки“, с които да стегнат гайките, които държат ножовете, обект на подмяна. В този момент, в който ищецът е бил в приклепнало положение, се е отлепило парче глина от конуса и е паднало и ударило ищеца.

При този механизъм на настъпване на злополуката ответникът твърди съпричиняване на трудовата злополука от страна на пострадалия работник (ищеца), поради допусната от него груба небрежност при изпълнение на възложените му задачи. При трудовата злополука има съпричиняване, когато

работникът извършва работата без необходимото старание и внимание и в нарушение технологичните правила и на правилата за безопасност. Това съпричиняване поначало не може да доведе до намаляване на дължимото обезщетение от работодателя. Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание, и пренебрегване на основни технологични правила, и правила за безопасност. Поведението на работника следва да бъде окачествено като груба небрежност, когато от обстоятелствата е било несъмнено ясно, че определени негови действия могат да доведат до злополука, увреждаща здравето му, но въпреки това такива действия са били предприети от работника в нарушение с установените основни технологични правила и правилата за безопасност, както и с проведените от работодателя инструктажи за работа.

В случая ответникът твърди, че ищеца в хода на извършваната работа не бил спазил правилата по безопасността на труда, разписани в Инструкция № И-ЗБР-0-002 от 2020г. по безопасността на труда при експлоатацията, текущото поддържане и ремонта на багерите, претоварачите и насипообразувателите в „М.М.И.“ ЕАД, включително не бил предприел дейности по почистването на роторното колело на багера, за които той отговарял, в качеството си на ръководител на наряда, което довело да настъпване на злополуката. За този си довод ответника се позовава на резултатите от проведеното разследване на назначената по случая от страна на работодателя-ответник, Комисия по чл.58 от КСО, обективирани в Протокол № ЗБУТ-08-06/2022г., която Комисия приключва разследването със становище, че причината за възникналата злополука е: „Не добра преценка от страна на М. Н. Г. за обрушването на роторното колело“. Съдът съобразява обстоятелството, че този протокол представения вътрешноведомствено съставен документ от самата страна, без участие на други органи или други компетентни администрации, необвързани с ответника, а само от такива лица, които са в служебна зависимост от ответника, т.е. касае се за частен по своя характер документ, съставен от страна, с който тя се стреми да удостовери изгодни за самата нея обстоятелства. В този смисъл съдът следва да даде приоритет на останалите събрани в хода на процеса доказателства, касателно причините за настъпването на трудовата злополука с ищеца..

За установяване на причините за злополуката от страна на ответника бяха ангажирани гласни доказателства – показанията на свидетеля Г. С.. Видно от показанията на свидетеля, през въпросния ден задачата на бригадата е била да се подменят 3 броя от ножовете, които почистват роторното колело на багера. Свидетелят описва подробно механизма на инцидента с ищеца, при който той е пострадал. От показанията на свидетеля обаче е видно, че още при възлагане на задачите за деня от страна на механик участъка – Ю.Я., на работниците не е бил проведен инструктаж по безопасност на труда, при изпълнение на конкретната задача, което следва да е задължително, видно от представената от самия ответник Инструкция № И-ЗБР-0-002 от 2020г. по безопасността на труда при експлоатацията, текущото поддържане и ремонта на багерите, претоварачите и насипообразувателите в „М.М.И.“ ЕАД. От показанията на свидетеля се установява също, че такъв инструктаж не е бил проведен не само от механик участъка - Ю.Я., който възлага задачите за деня, но и от началник смяната, който е изискал от работниците да се подпишат в

книгата за ежедневен инструктаж по безопасност на труда, но без реално да е провел такъв на работниците: „Същия ден се разписахме в книгата. Хората казват – спазване по ТБ и лични предпазни средства. Завеждащ смяната след назначението това казва. Не ни казаха с описание кое след кое и как да се направи“. Проведения от прекия ръководител на работниците - началник смяната, ежедневен инструктаж по безопасност на труда се е изразявал в едно кратко изречение: „спазване по ТБ и лични предпазни средства.“. Извода, че нито прекия ръководител на работниците - началник смяната, нито механик участъка - Ю.Я., който възлага задачите за деня, са изпълнили задълженията си да инструктират работниците по правилата за безопасност при изпълнение на възложените им задачи за деня, съгл. показанията на св.С.: „Инструктират ни да се пазим и да сме с предпазни средства. Не съм получил инструктаж с оглед работата, която предстои да извърша конкретния ден. Вече казах, че на конкретната дата не съм получил инструктаж за конкретно нещо.“. От показанията на този свидетел се установява, че мерките за безопасност, като развъртане на роторното колело преди ремонта, не са били спазени от състава на бригадата, извършващ ремонта, защото никой от преките ръководители не е дал указания това да бъде направено, като част от правилата по безопасност на труда при изпълнение на тази конкретна задача.

Този свидетел обяснява и за съставянето и попълването на документа, наречен „Наряд № 4“, който представя ответника по делото за извършения ремонт на роторното колело, като посочва, че в Наряд № 4 се вписват хората, вписва се дейността, която се извършва за обезопасяването. „Това е бланка, която по принцип се ползва. Този наряд се въвежда при оператора. Използваме бланка, в която вписваме отговорното лице, хората които ще работят, часът в който започва, дейността която ще правим. Аз съм издаващ наряда и си пиша имената отдолу. Въвеждам го при оператора с входящ номер – номер, който ми каже оператора. След това всички се разписват. Ако трябва да има вписан електричар, се вписва да се изключи нещо. Когато приключи ремонта, който е по наряда пак се пише дата и час, и се обаждам на операторната да го закрия. В наряд № 4 има вписана графа „Да се почисти от земна маса“. Аз го написах. По принцип трябва да се почисти от всички, които са по наряда. М. – ищецът беше отговорник по наряда“.

От показанията на свидетеля се установява, че съставянето и попълването на този документ в предприятието на ответника е чисто формално, като не се следи за това кой го е попълнил, и съответства ли записаното в документа на изпълнените дейности от работниците. Свидетеля казва: „Това е бланка, която по принцип се ползва“. Видно от показанията на свидетеля, уж ищеца е бил отговорник на наряда, а документа в графа „Да се почисти от земна маса“ го попълва свидетеля. Вероятно, защото това е било задължение не на ищеца, а на свидетеля, за което самия свидетел казва в показанията си, че е негово задължение развъртането на роторното колело. Защото той е на длъжност „машинист на багер“ и той, а не ищеца, може да приведе багера в движение.

Няколко извода се налагат от показанията на този свидетел - в деня на злополуката, на работниците по конкретната работа по подмяна ножовете на роторното колело на багера, въобще не са били проведени инструктажи по безопасност на труда – нито ежедневен от началник смяната, нито за правилата за безопасност при изпълнение на конкретната задача от механик

участъка - Ю.Я., който е възложил задачата на работниците. Отговорността за това обаче е на самия работодател, който не следи неговите служители на ръководни длъжности да изпълняват задълженията си по провеждане на инструктажи на работниците по безопасност на труда. Т.е. пряко отговорен за неспазване правилата за безопасност на труда в предприятието е работодателят, като дори и ищеца да носи някаква отговорност за настъпването на злополуката, то тя е незначителна, на фона на неизпълнението на задълженията на работодателя по провеждане на инструктажи на работниците по безопасност на труда и съответно, далеч не може да бъде квалифицирана като проява на „груба небрежност“ по смисъла на чл.201, ал.2 от КТ.

Горното с още по-голямо основание, предвид показанията на свидетеля Г. С., който обяснява, че при извършването на конкретния ремонт задължението за предварително развъртане на роторното колело на багера, за да изпада евентуално залепналата пръст е било не на ищеца, а на самия свидетел, в качеството му на „машинист“ на багера. От друга страна, от показанията на този свидетел се установява, че „развъртането на колелото“ не води до цялостно опадване на пръстта и глината. Ако беше така, то нямаше да има нужда от ножовете, чиято функция е именно „да изстъргват“ пръстта и глината от колелото. Все нещо остава по колелото, когато то се развърта със старите и износени ножове. Следователно „развъртането“ като процедура въобще не може да даде 100% сигурност, че ще се избегне падане на каквато и да било пръст или глина при подмяната на ножовете с нови. А непровеждането на операция по безопасност, която сама по себе си не дава и не може да даде 100% гаранция за безопасна работа след нейното извършване, не може да се квалифицира като „груба“ небрежност. И да се вмени във вина на пострадалото лице. Още повече, че самата операция по „развъртането“ на колелото на багера е задължение на свидетеля С., а не на пострадалия М. Г..

Допълнителен аргумент в тази насока е и факта, че документа за извършването на ремонта - Наряд № 4, е съставян абсолютно формално от страна на работниците, като в него са вписани обстоятелства, които не са верни (които не са вписани обаче от ищеца, а от св.С.), което отново е по вина на работодателя, който не провежда необходимите инструктажи и не следи за съблюдаването на правилата за безопасност.

По горните съображения, съдът приема, че в случая не са налице основания за изключване или намаляване отговорността на работодателя по реда на чл.201 от Кодекса на труда. Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допуснатата груба небрежност от страна на работника – липса на елементарно старание и внимание, и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност, каквото поведение на ищеца в случая не се установява по делото. Поведението на работника следва да бъде окачествено като груба небрежност, само когато от обстоятелствата е било несъмнено ясно, че определени негови действия ще доведат до злополука, увреждаща здравето му, но въпреки това са били предприети от работника в нарушение с установените технологични правила и правилата за безопасност, както и с проведените от работодателя инструктажи за работа. В случая се установи, че последните - инструктажи за безопасност при работа от работодателя въобще

не са били провеждани.

Поради това, изцяло неоснователно се явява възражението на работодателя – ответник по чл.201 от Кодекса на труда, за съпричиняване на злополуката от страна на пострадалия работник – ищец.

Претенцията на ищеца за неимуществени вреди е в размер на 80000,00 лева, от които той е приспаднал заплатеното от застрахователя ЗД „ОЗОК Инс“ АД обезщетение в размер на 17161,00 лева. Дължимият според него остатък, овъзмездяващ претърпените болки и страдания е 62839,00 лева.

При определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди, съдът съобрази обстоятелствата, при които е настъпила злополуката, възрастта на работника, получените травматични увреждания, тяхната тежест, продължителността на оздравителния процес, приложеното лечение, включително хирургическа интервенция, експертната прогноза за години продължаващ процес на възстановяване, наличието на трайни последици, както за физическото му състояние, така и за психоемоционалното му такова. Ето защо съдът намира, че обезщетение в размер на 80000,00 лева се явява справедлив възмездяващ размер на неимуществените вреди, претърпени от ищеца в резултат на злополуката. След приспадане на заплатеното от застрахователя ЗД „ОЗОК Инс“ АД обезщетение в размер на 17161,00 лева, съдът приема претенцията на ищеца за основателна до претендирания от него размер от 62839,00 лева.

По иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди - за сумата от 4550 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, настъпили в резултат от трудовата злополука, станала с ищеца на 26.06.2022г., изразяващи се в разликата между трудовото възнаграждение, което е получил ищеца след трудоустрояването му и преназначаването му на по-ниско платена длъжност в предприятието на ответника - „Работник мини – смазчик - Рс-2000“, за период от седем месеца - от 01.03.2023г. до 30.09.2023г. и това трудово възнаграждение което би получавал ищеца на заеманата от него длъжност преди трудоустрояването - „Механик минни машини – багер - Рс-2000“, за същия период, ведно със законната лихва от 26.05.2022г., датата на настъпването на трудовата злополука, до окончателното изплащане на сумата.

По делото е изготвена, изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която дава отговор на въпроса за разликата между нетното трудово възнаграждение, което е получил ищеца след трудоустрояването му и преназначаването му на по-ниско платена длъжност в предприятието на ответника - „Работник мини – смазчик - Рс-2000“, за период от седем месеца - от 01.03.2023г., до 30.09.2023г. и това трудово възнаграждение което би получавал ищеца на заеманата от него длъжност преди трудоустрояването - „Механик минни машини – багер - Рс-2000“, за същия период. Вещото лице, изготвил експертизата определя тази разлика, която по съществото си представлява пропуснати ползи, на сумата от 1810.85 лева. Затова съдът приема така предявения от ищеца иск за заплащане на имуществени вреди поради разлика в трудовото възнаграждение преди настъпването на трудовата злополука и след преназначаването на ищеца на по-лека, но и по-ниско платена работа, за основателен до размера от 1810,85 лева, като за разликата над този размер, до предявения размер от 4550,00 лева, искът ще следва да се отхвърли.

По разноските: Тъй като на отхвърляне подлежи твърде несъществена част от исковата претенция, около 4% от всички претендирани суми, съдът не намира за нужно да присъжда разноси по компенсация, предвид което възлага направените от бюджета на съда разноси за съдебно-медицинска и съдебно-счетоводна експертизи на ответника; ответника следва да заплати и държавната такса от 4% върху присъдените суми за главници; на ответника следва да се възложат и сторените от ищеца разноси за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „М.М.И.“ ЕАД, Клон „Р.Т.*” ****, със седалище ****, общ. Г., регистрирано в ТР с ЕИК *****, представлявано от Управителя Т.И.Г., да заплати на М. Н. Г., с ЕГН *****, адрес *****, чрез пълномощник адв. Н. М. от Адв. колегия Стара Загора, сумата от 62839,00лв. /шестдесет и две хиляди осемстотин тридесет и девет/, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, както и неблагоприятни последици за здравето му, настъпили в резултат от трудовата злоупотреба, станала с ищеца на 26.05.2022г., и сумата от 1810,85лв. /хиляда осемстотин и десет лева и 85 стотинки/, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди – разликата между нетното трудовото възнаграждение, което е получил ищеца след трудоустрояването му и преназначаването му на по-ниско платена длъжност в предприятието на ответника - „Работник мини – смазчик - Рс-2000“, за период от седем месеца - от 01.03.2023г., до 30.09.2023г. и това трудово възнаграждение което би получавал ищеца на заеманата от него длъжност преди трудоустрояването - „Механик минни машини – багер - Рс-2000“, за същия период, двете суми, ведно със законната лихва върху двете главници, считано от датата на злоупотребата - 26.05.2022г., до окончателното изплащане на дължимото обезщетение от ответника, **КАТО ОТХВЪРЛЯ претенцията по чл.200 КТ на ищеца за заплащане на имуществени вреди, за разликата над присъдената сума от 1810,85 лева, до претендираната 4550,00 лева, като неоснователна.**

ОСЪЖДА „М.М.И.“ ЕАД, Клон „Р.Т.*” ****, със седалище ****, общ. Г., регистрирано в ТР с ЕИК *****, представлявано от Управителя Т.И.Г., да заплати на М. Н. Г., с ЕГН *****, адрес *****, чрез пълномощник адв. Н. М. от Адв. колегия Стара Загора, сумата в размер на 6430,00лв. /шест хиляди четиристотин и тридесет лева/, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „М.М.И.“ ЕАД, Клон „Р.Т.*” ****, със седалище ****, общ. Г., регистрирано в ТР с ЕИК *****, представлявано от Управителя Т.И.Г. да заплати по сметка на Районен съд Г. сумата от 1050,00лв. /хиляда и петдесет лева/, представляваща разноси за възнаграждение на вещите лица и сумата от 2586,00лв. /две хиляди петстотин осемдесет и шест лева/, представляваща държавна такса.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Г.: _____